

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 36.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 6. September 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Den første kvindelige Sagfører.

Hvem skulde have tænkt, at Kongeriget Rumænien er det mest intelligente Land i Evropa — dette Land, der paa alle Sider ligger omringet og trykket af Lande som Rusland, Bulgarien, Ungarn og Østrig, Lande, som ikke kan tilføre det lille Kongerige nogen frisk Luft, Folket selv nedstammende fra det romanske Folk og stærkt blandet med Jøder og Zigøjnere — og dog er dette Folk saa naturligt og saa retvendt i sin Opfattelse af Kvindens Stilling, at Frøken Sarmisa Bilcesco uden nogen som helst Hindring er godkendt som Jurist og praktiserende Sagfører for Retten i Bukarest.

Den unge Dame havde taget en glimrende Eksamen som Jurist og fik der efter højtideligt overrakt sit Diplom som Advokat. Ingen Diskussion, ingen Debat, hverken i Blade eller i Nationalforsamlingen, Spørgsmaalet forekom den høje Regering og de bestemmende Avtoriteter ganske simpelt. Frøken Sarmisa Bilcesco havde gjort Fyldest ved Eksamensbordet, som Staten krævede det, altsaa havde hun ogsaa Ret til de Embeder, som Staten bortgiver. Frøken Sarmisa Bilcesco er den første kvindelige Advokat i Evropa.

Derimod findes i Amerika otte Stater, nemlig Kalifornien, Illinois, Massachusetts, Minnesota, New-York, Ohio, Oregon og Wisconsin, som har vedtaget særlige Lovparagrafer angaaende Kvinders Ret til at praktisere som Sagførere og sytten Stater har ved en frisindet Fortolkning af Lovene tiladt kvindelige Jurister at praktisere.

Disse er: Caroline du Nord, Connecticut, Indiana, Iowa, Kansas, Maine, Michigan, Missouri, Nebraska, New-Hampshire,

Ohio, Pensylvanien, Utah, Washington, Wyoming og Kongeriget Havai. I Michigan er Frøken Alm. Hitchcock juridisk Professor ved Universitetet. Og nu Frøken Bilcesco i Bukarest.

I Paris, i Italien og i Grækenland vil Spørgsmaalet om Kvinder som Advokater snart komme paa Dagsordenen, idet flere unge Kvinder allerede er licentiat juris og rimeligvis vil drage aktuel Nytte af deres Studier.

I Danmark kender vi Sagen med Frøken Nanna Berg, nu Fru Kristensen-Randers, hvem der, efter at hun havde taget dansk-juridisk Eksamen, blev negtet Ret til at møde som Fuldmægtig i Retten.

I Øjeblikket staar alligevel Sagen anderledes her hjemme. Der er sket et stort Omslag i den offentlige Mening siden hendes Sag blev ført ved Højesteret.

Den Gang lo Mænd ved Tanken om at se en Kvinde staa for Skranken som Sagfører; nu der imod vil Mænd le ad sig selv, om de negtede en Kvinde Ret til at praktisere, naar hun har taget sin Eksamen som juridisk Kandidat og ellers opfylder de Betingelser, der kræves af en saadan.

Saa hvis her er unge Piger, der for Øjeblikket studerer Jura, behøver de ikke at frygte. — Danmark vil ikke i Intelligens staa tilbage for Rumænien.

Thi — ikke sandt? Vi tager ikke Fejl, naar vi dømmer Landets Kulturstandpunkt efter dets Kvinders Stilling, lige som den enkelte Mands Dannelsesstrin efter den Behandlingsmaade, han billiger over for Kvinden.

Gad vide, om nogen reflekterer!

I en Stiftstidende læste jeg forleden Dag følgende:

En ung Pige, som er uddannet i Musik og har Lyst og Ævne til at undervise en 15 Aars allerede noget uddannet Pige heri, kan finde et behageligt Hjem for Vinteren i en dannet Familie.

Lidt Deltagelse i pænere Haandarbejder ønskes og et mindre Vederlag fordres efter nærmere Overenskomst. Om ønskes kan gives Uddannelse i huslig Gerning under Husmoderens Vejledning.

Billet mrkt. „Nr. 580“ bedes indlagt paa Adressekontoret.

Vedkommende skal videre uddanne en 15 Aars allerede noget uddannet Pige i Musik, ergo, maa hun have betydelig Færdighed i Faget; fremdeles ønskes, at hun deltager i pænere Haandarbejder. Hun maa altsaa ogsaa heri besidde Kendskab og Øvelse, endelig fordres et mindre Vederlag efter nærmere Overenskomst. Størrelsen af dette kan man bare gætte paa. For disse Penge, — det mindste Vederlag skal rimeligvis være klingende Mønt — og for dette Arbejde, som det maa have krævet baade Tid, Penge og Arbejde at opnaa Kendskab til, bydes et behageligt Hjem i en dannet Familie og — om ønskes Uddannelse i huslig Gerning under Husmoderens Vejledning.

Den Vinter kan endda ikke blive saa ganske billig! Thi foruden det mindre Vederlag koster det jo at rejse og at klæde sig, og — om der nu reflekteres paa Uddannelsen i huslig Gerning, saa hører dertil jo et Udstyr af Køkkenkjoler, Forklæder m. m.

Men det forstaar sig, saa har man jo ogsaa faaet noget for det — et behageligt Hjem for Vinteren i en dannet Familie. —

Byder man en Mand sligt!

Byder man en Mand, der kan undervise i Musik en 15 Aars allerede noget uddannet Pige, og som tillige kan gøre Fyldest paa anden Maade, om ikke ved at deltage i pænere Haandarbejder, saa paa andre Omraader, byder man ham slige Kaar? Nej! Hvorfor? Fordi han vilde blive umaadelig forbavset derved. Det Tilbud gøres ikke Mandkøn. Men Kvinderne, med dem er det en anden Sag; de vurderer ikke sig selv højere, endfin, hvorfor skulde man saa